

LBRIS

We know
books

Theodor-Ștefan Tărnăuceanu • Matei Postelnicu
Maria Ciucu • Alexandra Demetra Bucur • Maria Musteață
Vlad Alexandru Țâmpu • Dina Ioana Stanciu • Daria Maria Radu
Ioana Breonna Bădărău-Gațu

CARTEA AVENTURILOR MINUNATE

POVESTITE & DESENATE
DE CEI MAI CEI
POVESTITORI & DESENATORI
(CARE MAI DE CARE CÂȘTIGĂTOR
AL CONCURSURILOR HUMANITAS JUNIOR)

Ilustrații de

Ana-Maria Cosma • Deea Maria Parascan • Karina Drumaș
Nicholas Săceanu • Maria Stoica • Edward-Andrei Stelian
Alice-Elena Pintilei • Anastasia Miruna Moga
Ana Gabriela Tudose • Petra Szücs

CUPRINS

Când plouă cu cerneală	5
<i>Text de Theodor-Ștefan Tărnăuceanu / Ilustrații de Ana-Maria Cosma</i>	
Corbul cu aripi de lemn	15
<i>Text de Maria Ciucu / Ilustrații de Deea Maria Parascan</i>	
Copilul extraterestru	27
<i>Text de Matei Postelnicu / Ilustrații de Karina Drumaș</i>	
Aventură sub clar de lună	35
<i>Text de Maria Musteață / Ilustrații de Nicholas Săceanu</i>	
Țara celor o mie de locuitori	45
<i>Text de Alexandra Demetra Bucur / Ilustrații de Maria Stoica</i>	
Enigma șosetelor	53
<i>Text de Mihail Jindiceanu / Ilustrații de Edward-Andrei Stelian</i>	
Detectivii dintr-a cincea	63
<i>Text de Vlad Alexandru Țâmpu / Ilustrații de Alice-Elena Pintilei</i>	
Incredibila poveste a fetei duse de vânt cu un balon de gumă de mestecat	75
<i>Text de Dina Ioana Stanciu / Ilustrații de Anastasia Miruna Moga</i>	
Magie și curaj	83
<i>Text de Ioana Breonna Bădărău Gațu / Ilustrații de Ana Gabriela Tudose</i>	
Floarea de diamant	97
<i>Text de Daria Maria Radu / Ilustrații de Petra Szücs</i>	

CÂND PLOUĂ CU CERNEALĂ

Text de Theodor-Ștefan Tărnăuceanu, 11 ani

Ilustrații de Ana-Maria Cosma, 14 ani

A venit luna mai. Păsările ciripesc, vântul se joacă încet cu frunzele copacilor, gâzele cotrobăie printre petalele florilor, doar eu stau în casă, cu capul pe caietele de clasa a IV-a, privind apatic stiloul frământat între degetele murdare de cerneală.

Nu am înțeles niciodată de ce trebuie să dau concurs la două licee, mai ales că pe primul l-am luat deja (și încă la liceul unde-mi doream eu!). Nepăsător acum, mă văd nevoit să mă lupt din nou, timp de două săptămâni, cu o haită de teste de pregătire. Simt cum oboseala mă cotropește, dar fericirea și mândria luptă cu ea pentru ca informațiile zbuciumate și speriate din capul meu să nu pice în uitare. Mâinile îmi tremură, capul îmi vâjâie, iar inima-mi urlă de revoltă. Toată imaginația mea alunecă într-o groapă a indiferenței. Plictiseala se așterne pe foile mele ca o cerneală groasă care îmi

blochează gândurile. Doar uneori, seara, când numai apusul se mai vede – o idee –, niște stele micițe ale gândurilor îmi mai luminează fața și paginile. Inima îmi tremură și stelutele fug care-ncotro.

* * *

Apăsătoarea dimineață a examenului se strecoară încercănată în viața mea. Odată intrat pe poarta liceului, nu-mi mai rămâne decât să aștept să treacă timpul. Minte-mi aruncă o replică: „Fii mai curajos!“, iar eu mă simt deja mai calm. Mă gândesc că nu contează rezultatul. Mă aflu aici doar ca să fiu în rând cu lumea.

Mă așez resemnat în banca mea, cu spatele la perete, ca un deținut în curtea închisorii. Îi privesc pe copiii care intră, rând pe rând, înfiorați, relaxați sau teribil de speriați. Masca de protecție mă sufocă și deschid gura, respirând rapid.

Ni se dau subiectele, grele ca niște vise pulberate, lăsate să cadă printre băncile goale de lângă mine. Un text înăbușitor, un labirint, cu fraze apăsătoare, pentru mine aproape indecifrabile, se luptă cu mintea mea supraîncălzită. Citind din nou și din nou subiectul, parcă bateria minții mi se încarcă și formulează răspunsuri grăbite, pe care le înșir lăbărțat pe foaie, conștient că voi pierde două puncte din cauza scrisului meu bezmetic.

Niște verbe obraznice așteaptă să le ordonez în enunțuri, aruncându-le în trecut sau în viitor, după cum sună cerința. Pe rând, „copiii zglobii“ sau „zglobii copii“ (nici nu mai știu care și cu câți de „i“) țopăie enervant prin propoziții, cu o energie necontrolată, captată din vârful peniței

mele. Câteva atribute „insipide“ îmi cotrobăie prin creier, căutând exasperant un substantiv în derivă de care să se lege ca răspuns la subiectul care cere antonimele lui „dulce“.

Ajung, într-un final, la compunere – ultima bătălie –, cea mai importantă parte a testului. Încercând să-mi resuscitez inspirația, citesc enunțul, cu o înțepătură în dreptul inimii. Trebuie să scriu despre o aventură trăită împreună cu un băiat de unsprezece ani, pe nume Ben, care mă însoțește în căutarea unei comori. Fără nici cea mai mică idee despre cum aș putea să încep, îmi simt gura uscată și mecanismele creierului blocate.

Ridic ochii înlăcrimați și îmi văd personajul, Ben, pe catedra profesorului supraveghetor, îmbrăcat în alb, cu părul imaculat, încă nepătat de condeiele copiilor. Sare deodată în foaia colegului din prima bancă. Fascinat, mă ridic să văd mai bine. Profesorul mă atenționează: să nu cumva să trag cu ochiul! Roșind, mă așez la loc și aștept cu nerăbdare să aflu ce urmează. Ben se târăște afară din compunerea băiatului, cu un petic negru pe un ochi și un papagal pe umăr. Sub braț duce un cufăr care zornăie puternic. „A găsit comoara!“, mă gândesc eu cu un strop de invidie.

Încercând să treacă la o altă bancă, Ben se împiedică și alunecă în coala albă a unei fete. În zece minute, e aruncat afară, cu părul roz și un ursuleț de pluș în brațe, încercând jenat să-și ascundă fața, de parcă s-ar teme că cineva îl va vedea și va râde de el.

Eu continui să-l privesc uimit cum țopăie dintr-o compunere într-alta, din ce în ce mai împopoțonat, când scund, când înalt, când nervos, când fericit, gâfâind, fără niciun minut de pauză.

LBRIS

We know
books

Într-un târziu, ajunge lângă banca mea. Se lovește cu piciorul de colțul scaunului și se rostogolește cu capul înainte în foaia aproape goală. Se izbește de singurul rând scris de mine: „Într-o dimineață de mai, ploua cu cerneală în lumea lui Ben...”

LBRIS

We know
books

LIBRIS

We know
books

Dezamăgit, începe să-și dea jos toate accesoriile adunate din celelalte compuneri și, rămas în costumul lui alb, îmi spune:

LIBRIS

We know
books

— Este cea mai ciudată compunere pe care am văzut-o!
Îl întreb dacă i-a rămas vreo idee și pentru mine. Ce co-
moară am mai putea găsi?

Îmi răspunde cu o voce caldă și obosită:

— LINIȘTE, prietene. Puțină liniște! Pentru mine, în acest moment, e comoara cea mai de preț. În compunerea ta e liniște. Pot, în sfârșit, să mă odihnesc puțin.

Se întinde ușor peste foaia mea goală, iar costumul i se colorează în nuanțe albastre din nori de cerneală. O lacrimă îi cade pe plete, și Ben adoarme cu un zâmbet liniștit pe buze.

Ușurel, ca să nu-l trezesc, scriu în josul paginii, între paranteze, „compunere de 25 de rânduri“ și predau teza.

leșit afară, respir adânc. Minteă îmi șoptește că voi avea de purtat un alt război, dar eu o liniștesc, spunându-i că mai sunt patru ani până atunci.

Printre buzele eliberate de mască mi se strecoară cuvântul magic: „Vacanță!”. Cuvântul se târăște câțiva metri, apoi soarele cel jucăuș îl topește lăsându-i doar două litere, care, la rândul lor, se evaporă și se înalță pufnind spre norii de un alb argintiu. Zâmbesc ușor, căci știu că nu mai este mult. Partea mai grea a trecut. Peste două săptămâni începe vacanța!

Sunt MARIA CIUCU și locuiesc în Sibiu. Sunt în clasa a V-a, la școala „Ion Luca Caragiale“, iar materia mea preferată este limba română. Când aveam opt ani am început să scriu prima mea carte, *Iepurele de bumbac*, pe care însă nu am publicat-o. Mi-a fost publicată, în schimb, povestirea *Neguțătorul de zâmbete*, pe site-ul CJRAE Sibiu. Autorii pe care îi admir și care mă inspiră sunt Markus Zusak, Erin Hunter, J.R.R Tolkien și Lindsay Eagar. Visul meu este să public romanul la care lucrez de câțiva ani. În timpul liber îmi place să inventez povești, să ies cu prietenii și să am grijă de porumbeii răniți, printre care Gușuliță, care a devenit vedeta unei povești publicate în revista *Ordinul povestitorilor*.

Numele meu este DEEA MARIA PARASCAN și sunt în clasa a VIII-a la Școala Gimnazială nr. 79 din București. Mi-am găsit iubirea pentru desen încă de mică, dar am început școala de pictură „Galeria Basil“ la 10 ani. Acolo i-am descoperit pe ilustratorii mei preferați, printre care se numără Antoine de Saint-Exupéry, Beatrix Potter și John O'Brien. Tot acolo am aflat și de concursul „Vreau să fiu ilustrator la Humanitas Junior!“. Unul dintre hobby-urile mele este cititul, iar cărțile mele preferate sunt *Vinovat fără vină* de Agatha Christie și *Mândrie și prejudecată* de Jane Austen. Cât despre viitor, aștept să mi se arate calea în viață, oricând, oricum și oriunde.